

**मानवाधिकाराणां कृते संयुक्त-राष्ट्र-उच्चायोगे सर्वेषामपि कृते सर्वेषां मानवाधिकाराणां जागत-
अभिघोषणायाः प्रस्तावना**

यत्र जगति शान्तिन्यायस्वातन्त्र्याणां आधारः मानवपरिवारस्य सर्वेषामपि सदस्यानां साम्यानां अखण्डितानाञ्च अधिकाराणां पारम्परिक-गौरवस्य चाभिज्ञाने स्यात् यत्र मानवाधिकाराणां अवमानेन अनादरेण च कार्याणि दुर्दान्तरूपे परिणमितानि यैश्च मानवीयचेतना विक्षोभिता तत्कारणेन सामान्य-जनानां उच्चतमाकांक्षाः अभिघोषिताः स्युः एवं च नूतनविश्वारम्भेण मानवाः अभिव्यक्तेः स्वातन्त्र्यमनुभवितुं शक्ताः स्युः निर्भयाः भवेयुः। यत्र चैतत् अनिवार्यं भवेत् यत् शोषणात्याचारान् विरुध्य अन्तिम-प्रयासत्वेन मनुष्यः प्रयासानुष्ठानार्थं नैव विवशीक्रियते चेत्तदा मानवाधिकाराः विधि-नियमेन संरक्षणीयाः। यत्र च राष्ट्रेषु परस्परं सख्य-सम्बन्धानां विकासजातं समुन्नेतुं परमावश्यकं स्यात्, यत्र मौलिकेषु मानवाधिकारेषु संयुक्तराष्ट्रसंघस्य जनाः घोषणापत्रे स्वीयास्थां दृढीकृतवन्तः बृहत्तरे च स्वातन्त्र्ये भद्रतरं जीवनस्तरं सामाजिक-प्रगतिं च समुन्नेतुं निर्णीतवन्तः स्त्री-पुरुषाणां साम्याधिकारेषु मानव-व्यक्तेः गौरवे मूल्ये च निष्ठां दृढीकृतवन्तः यत्र एतद् सदस्याः मौलिक-स्वातन्त्र्याणां मानवाधिकाराणाञ्च परिपालनार्थं वैश्विकादरस्य समुन्नतये च संयुक्तराष्ट्रसंघेन संभूय प्रतिश्रुताः अभवन् यत्र स्वीय-प्रतिश्रुतीनां परिपूर्णतायै एतेषां अधिकाराणां स्वातन्त्र्याणां च सामान्यावगमनं महत्तमं महत्त्वाधायि च अभूत् तदर्थं साम्प्रतम् महासभा सर्वेषां राष्ट्राणां सर्वेषां च जनानां कृते सामान्योपलब्धिस्तररूपेण मानवाधिकाराणां एनां जागताभिघोषणां अभिघोषयति। समाजस्य प्रत्येकमप्यंगम् प्रत्येकोऽपि जनः मनसि सततमेनामभिघोषणां निधाय एतेषां अधिकाराणां स्वातन्त्र्याणां च कृते सम्मानं समुन्नेतुं शिक्षाध्यापनार्थं प्रयतिष्यते तथा च स्वीयक्षेत्राधिकारान्तर्गतक्षेत्रवास्तव्येषु जनेषु स्वेषु च सदस्यदेशेषु तदीयेषु जनेषु च स्वीयवैश्विकप्रभाविपरिपालनाभ्युपगमनानि संरक्षितुं आन्तराष्ट्रिकाणां राष्ट्रिकाणाञ्च प्रगतिशीलोपायानां च माध्यमेन प्रयतिष्यते।

अनुच्छेदः 1 सर्वे मानवाः जन्मत एव स्वतन्त्राः जायन्ते। गौरवदृशा अधिकारदृशा अपि सर्वे एव समानाः वर्तन्ते। सर्वे एव च चित्तकशक्तिभ्यां सुसम्पन्नाः। सर्वेऽपि च भ्रातृत्व-बन्धुत्व-भावनया परस्परं व्यवहरन्तु।

अनुच्छेदः 2 अस्यां अभिघोषणायां निर्दिष्टाः सर्वेऽपि अधिकाराः सर्वविधमपि स्वातन्त्र्यं जाति-वर्ण-लिंग-भाषा-धर्म-राजनीतिक-तदितर-मन्तव्यादि-भेदम् विहाय, राष्ट्रपरं सामाजिकाधारं सम्पज्जन्मतदितर स्तरञ्च परिहृत्य, सर्वेऽपि जनः अधिगन्तुं प्रभवति। अतः परं कस्याश्चिदपि प्रभुसत्तायाः नियमनान्तर्गतम् स्वाधीनस्य आत्मप्रशासनेतर-तन्त्रस्य न्यासितन्त्रस्य वा वास्तव्यस्य प्रदेशस्य देशस्य वा राजनीतिक-सीमा-निबन्धनान्तराष्ट्रिक-स्तराधारेण न कोऽपि भेदो विधास्यते।

अनुच्छेदः 3 सर्वेऽपि जनः प्राणरक्षास्वातन्त्र्यसुरक्षाधिकारान् भोक्तुं सर्वथा समर्थः।

अनुच्छेदः 4 न च कोऽपि जनः बलाद्दासीकर्तुं पारतन्त्र्यञ्च भोक्तुमनुज्ञास्यते। दासक्रयविक्रयव्यापारश्च पूर्णरूपेण प्रतिषिद्धः स्थास्यति।

अनुच्छेदः 5 न च कस्मैऽपि जनाय बलात्कारेण तिरस्क्रियाव्यवहारः दण्डनममानवीयं कटुप्रतोदनं दातुं कोऽपि समर्थः भवेत्।

अनुच्छेदः 6 विधिप्रक्रियामनुसृत्य सर्वोऽपि जनः स्वात्मनः अभ्युदयं प्रकटयितुं समर्थः।

अनुच्छेदः 7 विधेः समक्षं सर्वोऽपि जनः समानः वर्तते। अपि च समानं सर्वविध संरक्षणमवाप्तुमर्हति। अस्याः अभिघोषणायाः उल्लंघने सति कमपि भेदं अथवा एतादृश भेदं वा अभिलक्ष्य तद्विरोधार्थं सर्वेऽपि समान-संरक्षणार्हाः वर्तन्ते।

अनुच्छेदः 8 विधिना संविधानेन वा प्रदत्तानां मौलिकाधिकारणामुल्लंघन-कार्याणां कृते, योग्यैः राष्ट्रीय-न्यायपीठैः संस्तुतानां प्रभाविनां समुपायानां प्रयोगार्हो हि सर्वो जनोऽस्ति।

अनुच्छेदः 9 कोऽपि जनः अधिकारीणां स्वैराचारमाश्रित्य निग्रहीतुं धर्तुं निष्कासयितुं वा नानुज्ञास्यते।

अनुच्छेदः 10 सर्वोऽपि जनः आत्मनः विरुद्धस्य कस्यापि आपराधिकाक्षेपस्य तथा स्वीयाधिकारणां दायित्वानां च विनिर्धारणे च कृते स्वाधीनेन निष्पक्षेण च न्यायपीठेन विधीयमानस्य समुचितस्य सार्वजनिकस्य विवादश्रवणस्य च कृते सर्वोऽपि जनः पूर्णां समानतां धारयति।

अनुच्छेदः 11 सार्वजनिकाभियोगप्रकरणे विधिमनुसृत्य यावत्कालं कोऽपि जनः प्रमुखापराध-सिद्धिं नैव भजते, तावत्पर्यन्तं निर्दुष्टः इत्यामंस्यते। अपि च, स्वीय-प्रतिरक्षार्थं तेन जनेन सर्वमपि आवश्यक-प्रतिभूतिजातं उपपादनीयं वर्तते।

यावद् अन्ताराष्ट्रिकस्य राष्ट्रिकस्य वा विधेरन्तर्गतस्य प्रमुखापराध-निष्प्रभावकस्य कस्यापि कार्यस्य कारणात् न कोऽपि प्रमुखापराधार्थं अपराधीति गणयिष्यते। तावत्पर्यन्तं प्रमुखापराध-काले प्रवर्तनीय-दण्ड-दानात् नाधिकतरो दण्डः कस्मिंश्चिदपि प्रवर्तनीयो भविता।

अनुच्छेदः 12 कस्यापि प्रातिस्विके पारिवारिके वा जीवने गृहे पत्रव्यवहारे च स्वैरतया हस्तक्षेपोनानुज्ञास्यते, न वा कस्यापि ख्यातिं सम्मानं वा दूषयितुं कोऽपि शक्यति। एतेषाम् ईदृशानां हस्तक्षेपापक्रमणानां विरोधाय प्रत्येकोऽपि जनः विधि-संरक्षणं प्राप्तुं समर्थः।

अनुच्छेदः 13 प्रत्येको जनः राष्ट्रस्य सीम्नि स्वावासस्य गमनागमनस्य च स्वातन्त्र्याधिकारं संधारयति। स्वदेशोपेतं कमपि देशं त्यक्तुं स्वदेशं च प्रत्यागन्तुं प्रत्येक एव जनः अधिकृतोऽस्ति।

अनुच्छेदः 14 उपद्रवेभ्यो स्वात्मानं रक्षितुम् अन्यदेशेषु शरणमधिगन्तुं प्रत्येक एव अधिकारं संधारयति। संयुक्तराष्ट्रसंघस्य सिद्धान्तानां उद्देश्यानां च प्रतिकूलकार्यसम्पादने सति राजनीतिकेतरापराधानां कृते समुत्थितेषु वास्तविकाभियोगप्रकरणेषु अयमधिकारो नैव प्रभावकरः।

अनुच्छेदः 15 प्रत्येकोऽपि राष्ट्रियतायाः अधिकारधारणे समर्थः।

१.न केनापि स्वैराचारेण स स्वीयराष्ट्रीयतातो वञ्चितः स्यात् न वा स्वीय-राष्ट्रीयता-परिवर्तनाधिकारात् प्रत्याख्यातो भवेत्।

अनुच्छेदः 16 पूर्णवयस्कः स्त्रीपुरुषः जातिधर्मराष्ट्रीयताआदि बन्धनमनादृत्य स्वं स्वं परिवारं प्रतिष्ठापयितुं वैवाहिकञ्च जीवनम् स्वीकर्तुं सर्वथा स्वतन्त्रता वर्तन्ते। विवाहार्थं विवाहावसरे विवाहविच्छेदेकाले वा ते सर्वे समानाधिकारधारणेऽपि स्वाधीनाः सन्ति।

१. विवाहेच्छुकानां पूर्ण-स्वतन्त्र-सहमत्यैव विवाह-संस्कारः अनुष्ठेयोऽस्ति।

२. परिवारस्तु समाजस्य स्वाभाविको मौलिकश्च अविच्छेद्यः एकांशो वर्तते अपि चायमंशः समाजेन राष्ट्रेण वा संरक्षणीयोऽस्ति।

अनुच्छेदः 17 प्रत्येकोऽपि जनः अन्येषां सहयोगे सन्तिष्ठन् अथवा एकाकि अपि स्वसम्पत्संधारणे स्वामित्वाधिकारं लभत एव।

१. न कोऽपि जनः स्वीयसंपत्स्वामित्वाधिकारात् परेषां स्वैराचारेण वञ्चितो भवितुमर्हति।

अनुच्छेदः 18 प्रत्येक एव जनः विचारानुभूत्यादि धर्मस्य च धारणे स्वातन्त्र्याधिकारं संधते। अनेनैवाधिकारेण समं सर्वोऽपि जनः प्रातिस्विके समाजिके च जीवने अथवा अन्यैः सह सामुदायिकजीवननिर्वाहे स्वीयं धर्मं विश्वासं वा अनुगन्तुं शिक्षयितुं पूजयितुं परिपालयितुं वा स्वातन्त्र्यं धारयति अपि च अनेनैव समं स्वीयं धर्मं विश्वासं स्वातन्त्र्यमपि परिवर्तयितुं समर्थः भवति।

अनुच्छेदः 19 प्रत्येक एव जनः किमपि सीमाव्यवधानमनादृत्य स्वमन्तव्याभिप्रायप्रकाशनाधिकारं लभत एव तथा च केनापि सञ्चारमाध्यमेन हस्तक्षेपं विनैव विचाराणां सूचनानां च आदान-प्रदाने स्वीय-मन्तव्य-संधारणेऽधिकृत एव वर्तते।

अनुच्छेदः 20 प्रत्येकोऽपि जनः शान्तिपूर्णरीत्या सभासम्मेलनादिकं संयोजयितुमर्हो वर्तते।

१. स च न केनचिदपि संघटनेन सह आत्मानं संयोजयितुं परवशं कर्तुं शक्यते।

अनुच्छेदः 21 प्रत्येक एव जनः स्वीयराष्ट्रस्य प्रशासनविधौ प्रत्यक्षरीत्या अथवा केनापि निष्पक्षनिर्वाचित-प्रतिनिधि-द्वारेण समानभागभवितुमर्हति। तथा च तस्मिन्नेव राष्ट्रे लोकसेवायाः समानमधिकारं संधते।

१. प्रशासनाधिकारो लोकेच्छया विरचयिष्यते।

२. इयमिच्छा कालबद्धैः नियमोचितैश्च निर्वाचनैः प्राकाश्यम् आगमिष्यति। इमानि निर्वाचनानि च वैश्विकेन समानेनैव गुप्तमतदानेन अथवा तत्सदृशेनैव केनापि मतदानविधिना सम्पत्स्यन्ते।

अनुच्छेदः 22 प्रत्येक एव जनः सामाजस्य सदस्यता कारणेन सामाजिक-सुरक्षाया सर्वमधिकारं भोक्तुं समर्थः। असौ हि जनः निजव्यक्तित्वस्य सार्वङ्गिकं विकासार्थं राष्ट्रीयप्रयासेन आन्ताराष्ट्रीयसहयोगेन च राज्यस्य प्रत्येकसंघटनसंसाधनानुरूपम् स्वीयाविभाज्यार्थिकसामाजिकसांस्कृतिकाधिकाराणां प्रतिष्ठायै संसिद्धिं प्राप्तुमर्हति।

अनुच्छेदः 23 प्रत्येक एव जनः वृत्तिराहित्यस्य विखण्डनाय संरक्षणमधिगन्तुं स्वानुकूलकार्यस्थितौ च न्यायसंगताः कर्तुं स्वतन्त्रवृत्तिचयनं च विधातुं कार्याणि चानुष्ठातुम् अधिकारं धत्ते।

१. प्रत्येक एव विनैव भेदभावम् सम-कार्याकरणाय समान-वेतनमानं (पारिश्रमिकं) अधिगन्तुं अधिकृतोऽस्ति।

२.कार्यनिरतश्च त्येकह् जनः स्वात्मनः स्वपरिवारस्य च मानवगौरवसंवर्धनयुतस्य जीवनस्य संरक्षणार्थं समुचितानुकूलपारिश्रमिकादानस्य अधिकारं धारयति। आवश्यकं सति चासौ सामाजिक-संरक्षणस्य अन्योपायैरपि एतत्सामर्थ्यं धारयितुं सर्वथा प्रभवति।

३.स्वीयहितानां संरक्षणार्थं प्रत्येकः श्रमिकसंघटनैः साकं स्वात्मानं संयोजयितुं एतादृक्-संघटनं वा संरचयितुं अधिकृतोऽस्ति।

अनुच्छेदः 24 कर्तव्यकार्यनिर्वाहार्थं निश्चितहोराणां समुचित-नियमन-पुरस्सरम् तथा च सवेतनेन नियतावधिकावकाशेन सह विश्रमाधिकारः एतज्जनस्य विश्रामसुखेऽपि भोक्तुं अधिकारः वर्तते।

अनुच्छेदः 25 प्रत्येकः जनः खाद्यवस्त्रावासचिकित्सोपचर्यादिभिः, आवश्यकसामाजिकसेवाभिश्च सह स्वस्य स्वीयपरिवारस्य च अनामयतायै स्वस्थतायै च पर्याप्तं जीवनस्तरं संधारयितुं अधिकृतोऽस्ति। अपि च, नियन्त्रण-शून्यासु परिस्थितिषु अन्यस्मिन् जीवकोपार्जनाभावे युद्धावस्थायां, वैधव्यप्राप्तौ, अयोग्यतायां, रुग्णतायाम् अनाजिविकायां स्थितौ च सत्याम् प्रत्येकमपि सुरक्षाधिकारं सन्धारयति।

१.मातृभावस्य शिशुत्वस्य च कृते विशिष्टसाहाय्योपचर्या जातं प्रदेयं भविता। अवैधाः वैधाश्च सर्वेऽपि बालाः समानं सामाजिकं संरक्षणं अवाप्तुं अर्हन्ति।

अनुच्छेदः 26 प्रत्येक एव जनः शिक्षाप्राप्त्यधिकारं संधत्ते। प्राथमिकेषु मौलिकस्तरेषु च शिक्षा निःशुल्का भविष्यति। प्राथमिकी शिक्षा अनिवार्या भविष्यति। प्राविधिकी व्यावसायिकी च शिक्षा सामान्यतया सर्वेभ्यः उपलब्धा उपपादयिष्यते उच्चतरा च शिक्षा सर्वेषामपि कृते योग्यताधारेण समानरूपेण प्राप्या भविष्यति।

१.शिक्षा मानवीय व्यक्तित्वस्य सर्वांगीण-विकासं प्रति निर्दिष्टा भविष्यति अपि चैषा मौलिक स्वातन्त्र्याणां मानवाधिकाराणां च कृते सम्मान-संवर्धिका भविष्यति। सर्वेष्वपि राष्ट्रियेषु जातीयेषु धार्मिकेषु-वा केश्वपि वर्गेषु शिक्षा सख्यसहिष्णुतासद्भावसंवर्धिका वर्तिष्यते। अपि चैषा शान्तिसंधारणार्थं संयुक्तराष्ट्रसंघस्य कार्यप्रणालीप्रक्रियाम् इतोऽप्यग्रे प्रसारयिष्यति।

२.पितरावेव बालानां कृते प्रदेयां शिक्षां चेतुं प्राथमिकमधिकारं धारयतः।

अनुच्छेदः 27 सर्वोऽपि जनः विविधकलानां आनन्दसन्दोहमनुभवितुं वैज्ञानिकोपलब्धीनां लाभान् च संभोक्तुं विभिन्नानां समुदायानां सांस्कृतिक-जीवने च स्वतन्त्रतया सहयोगं कर्तुं अधिकृतोऽस्ति।

१.यस्य कस्यापि वैज्ञानिकस्य साहित्यिकस्य कलात्मकस्य च रचनाकर्मणः यस्यासौ रचयितास्ति नैतिकानां वस्तुगतानां हितानां संरक्षणार्थं प्रत्येकः जनोऽधिकारं संधत्ते।

अनुच्छेदः 28 प्रत्येकः जनः अस्यां अभिघोषणायां निर्दिष्टानां अधिकाराणां स्वातन्त्र्याणां च प्राप्तये सामाजिकान्तराष्ट्रिक-व्यवस्थायां च पूर्णतया एतान् अधिगन्तुमर्हिष्यते।

अनुच्छेदः 29 प्रत्येकः जनः समुदायस्य कृते एतादृशं कर्तव्यदायित्वं धारयति येन हि स्वीय-व्यक्तित्वस्य पूर्णः स्वतः विकासः संभवेत्।

१.प्रत्येकः जनः स्वीयाधिकार-स्वातन्त्र्याणां क्रियान्वयने अपि च अन्येषां अधिकारस्वातन्त्र्यं प्रति समुचिताभिज्ञानादरसंरक्षणादेषः नूनं व्यवहरिष्यति। अपि चासौ

लोकतान्त्रिकसमाजे सामान्यकल्याणं सार्वजनिकव्यवस्थां नैतिकतायाःसमुचितावश्यकताश्च प्रति पूर्णं दायित्वं निर्वक्ष्यति।

२.एतेऽधिकाराः एतानि स्वातन्त्र्याणि च संयुक्तराष्ट्रसंघस्य उद्देश्यानां सिद्धान्तानाञ्च विरोधाय न कथमपि प्रयोक्ष्यन्ते।

अनुच्छेदः 30 कोऽपि जनः अस्यां अभिघोषणायां निर्दिष्टानां अधिकाराणां स्वातन्त्र्याणां च विनाशाय विकृतये वा किमपि असदृशं कार्यमनुष्ठातुं न शक्यते। एतादृक्कार्यानुष्ठानार्थं वा कस्यचिदपि राष्ट्रस्य वर्गस्य जनस्य वा समीहितसिद्ध्यर्थं विपरीततया व्याख्यातुं नैव शक्यते।